

Forslagets Hovedformaal ligger saaledes belyst, men skal vi iøvrigt henvise til medfølgende af os offentliggjorte Bilag, hvori man vil finde alle de fornødne Oplysninger til Forslagets Begrundelse. Disse Bilag omfatter:

1. Bemærkninger til det den 7. Maj 1919 fremlagte Forslag;
2. Dette Forslags Tekst;
3. Beretning fra »le Conseil Supérieur des Métiers et Négoce«.

Man vil bemærke, at »le Conseil Supérieur des Métiers et Négoce« har set bort fra »Société Nationale de Crédit à l'Industrie«s Mellekomst, hvilket var taget i Betragtning i vort oprindelige Forslag, at endvidere Formaalet med de lokale Foreninger eller Kasser i den nye Tekst er udføligere beskrevet (§ 3.), og at endelig de for Ledelsen fastsatte Betingelser er skærpet (§ 5.).

Yderligere vil man bemærke, at flere af Bestemmelserne i vort Forslag er taget fra den af Kommissionen for »La Chambre des Représentants« i 1912 vedtagne Tekst, hvorved opnaas den Fordel, at den nye Lov udviser mere Smidighed end vort oprindelige Forslag, hvilket i denne Henseende betyder en Forbedring.

I sin nuværende Skikkelse frembyder det Dem forelagte Forslag indenfor de af de interesserede Parter udtalte Ønsker, den størst mulige Tilpasning overfor de særlige nødvendige Foranstaltninger, som den mindre Kredit kræver, og en vis Smidighed med Hensyn til Fremgangsmaaden indenfor de Institutioner, der skal medvirke ved Kredittens almene Udbredelse.

Forslaget synes at kunne paaregne saavel Sympati som Støtte fra alle de, som, uden Partihensyn, ønsker, at der ydes Middelstanden den mægtige Støtte, som en fuldstændig Ordning af den mindre Kredit vilde være for den, saaledes som det har kunnet gennemføres i vore Grænselände.

Vi forventer tillidsfuldt Kamrets enstemmige Tilslutning.

Ed. Pecher.

Underbilag 1.

Bemærkninger til Lovforslaget af 7. Maj 1919.

Problemet vedrørende Kredit til Middelstanden har i de sidste 20 Aar beskæftiget og beskæftiger stadig Belgiens lovgivende Forsamling, uden at en Løsning ved Oprettelse af en fast Central-Institution indtil nu er fundet. Regeringen har flere Gange faaet forelagt Forslag, der — foruden at tolke talrige og indtrængende Ønsker — søger at opstille Formler, der har Mulighed for en Gennemførelse.

Allerede i Aar 1900 havde den højtærede M. Theodor, i Anledning af Forhandlingerne om Lovforslaget vedrørende en Forlængelse af Nationalbankens Oktroi, fremlagt et Ændringsforslag, hvis Formaal var at anmode denne om: »at stille et rentefrit Beløb paa 5 Millioner til Disposition for Regeringen til Ordning og videre Udvikling af en mindre Kredit for Land- og Bybefolkningen«. Omend Kamret fuldt ud anerkendte de Motiver, der havde affødt dette Forslag, mente det dog ikke at kunne paalægge vor første Kredit-Institution en saa relativ stor Forpligtelse, hvilket vilde medføre, at Banken ved at yde Kredit til Handel og Industri, saavel paa kortere som paa lang Sigt, vilde blive ført udenfor dens sædvanlige Ramme som Veksel- og Diskontobank. Problemet forblev saaledes uløst. I Mellemtiden fortsattes Undersøgelserne vedrørende Middelstandens Forhold og disse bekræftede den paatrængende Nødvendighed af Lovgivningsmagtens